

We Lwowie dnia 29. grudnia 1902.

Aleg. 219

Sprawozdanie

komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego
w przedmiocie poboru krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

Wysoki Sejmie!

Z chwilą wprowadzenia krajowych opłat konsumcyjnych odczuwano powszechnie, że sposób poboru tych opłat przy ówczesnym oporze c. k. rządu przyjscia w pomoc krajom za pośrednictwem organów rządowych co do tego poboru obciąży nierównomiernie konsumenta w stosunku do dochodu, który wpływać będzie do kasy skarbu krajowego. Była to jedna z najbardziej słabych stron tuż co wspomnianych opłat, które we wszystkich Sejmach krajowych niejednokrotnie podnoszone bywały wywołując jednocześnie krytykę zachowania rządowego.

Owe traktowanie autonomicznego gospodarstwa finansowego krajów jako rzeczy niemającej ścisłego związku z ogólnem finansowem gospodarstwem państwa budziło częste a usprawiedliwione skargi.

Po długich latach zdecydował się wreszcie c. k. Rząd przyjąć trudnym stosunkom finansowym krajów w pomoc przez podniesienie podatku od wódki na rzecz krajów.

Ustawa w tej mierze uchwalona przez Radę państwa była dla sanowania stosunków krajów a zwłaszcza naszego kraju pierwszorzędnego znaczenia.

Zaletą jej obok finansowych korzyści jest dla gospodarstwa społecznego przede wszystkim to, że pomiędzy konsumentem a skarbem krajowym niema pośrednika, ciągnącego znaczne zyski przez źle i niewłaściwie zastosowane wykonywanie poboru.

Projekt, przedłożony Wys. Sejmowi, co do poboru opłaty konsumcyjnej na rzecz kraju od piwa, uchylający dotychczasowy sposób poboru tej opłaty, jakkolwiek nie jest tem, czem odbywający się obecnie pobór tej opłaty od wódki, gdyż nakłada obowiązek kontroli niemały i kosztowny na administrację autonomiczną krajową, — to jednak jest znaczną poprawą stanu obecnego,

Wedle bowiem tego projektu opłata pobierana będzie w chwili, gdy piwo przechodzi z miejsca wyrobu w konsum, a tylko w wyjątkowych razach, gdy piwo z poza granic kraju wprowadzaniem będzie, odpowiedzialność, nałożona §. 2. projektowanej ustawy zwróci się jedynie do osoby importującej rzeczony napój.

Komisya budżetowa uznając tę zasadniczą zaletę tego projektu, jego bezwzględna wyższość nad to, co dotąd istniało, po dłuższej dyskusyi przedkłada projekt ten Wys. Sejmowi do przyjęcia z jedyną zmianą, odnoszącą się do terminu wejścia ustawy w życie. Gdy wedle §. 12. al. 1. projektu Wydziału krajowego ustawa w mowie będąca miała wejść w życie w dni 14 po jej ogłoszeniu łącznie z rozporządzeniami wykonawczemi w Dz. u. i r. kr., komisya budżetowa uznała za stosowne zaproponować termin stały, a to zarówno z uwagi na dziś jeszcze w mocy będące kontrakty, dotyczące dzierżaw kraj. opłaty konsumcyjnej od piwa, jak niemniej z myślą na to, by dać z góry oznaczony czas do stosownych przygotowań wszystkim interesowanym a nie ścieśniać ostatecznie terminu faktycznie do dni 14.

Po tej jedynej zmianie, którą komisya budżetowa Wys. Sejmowi proponuje, uważamy za stosowne dotknąć samego nowego obciążania przez podniesienie opłaty kraj. od piwa przy hetolitrze z 1 K. na 1 K. 70 gr.

Jak każde nowe obciążenie przy niezmiernych opłatach, istniejących na potrzeby państwa i na potrzeby samorządu jest dla podatujących ciężkiem, to jednak z pomiędzy jedynego źródła, jakie krajowi do wyboru stoi, t. j. podatków stałych, a opłaty tuż co wspomniane, mniema komisya, że ta ostatnia będzie dla ogółu ludności znośniejszą i łatwiejszą w ponoszemiu.

Do tego przypuszczenia uprawnia jeszcze jedna nader ważna okoliczność, że w tej samej wysokości ma być wprowadzona opłata krajowa w Czechach i że co do jej wysokości toczył się do niedawna spór między Reprezentacją kraju, a c. k. rządem, który pierwotne uchwały sejmu czeskiego, obejmujące opłatę od piwa w wysokości 2 k. z hektolitra nie chciał akceptować i jako ostateczną granicę oznaczył opłatę przez czas niniejszem proponowaną. Skoro więc reprezentacya kraju czeskiego, kraju, w którym piwo uważanem jest za codzienne, niezbędne pożywienie ludności, uznała za stosowne szukać nowych dochodów dla skarbu swego przez nałożenie opłat na ten napój, a nie uciekała się do zwykłego środka pomnożenia dochodów za pomocą podwyższenia dodatków do podatków stałych, które są niższe w Czechach od naszych dodatków, to śnać przeważało w tej reprezentacyi przekonanie, że ludność łatwiej zniesie podrożenie ceny piwa, niż podniesienie dodatków.

Jeżeli więc w Czechach zdecydowano się na ten krok, to tem łatwiejszą decyzya kraju naszego musi być pod tym względem, w którym konsumcyja piwa jest jeszcze nieznaczną, bo czyni $\frac{1}{6}$ część konsumcyi czeskiej. W przeświadczeniu więc, że projekt Wydziału krajowego co do nowego sposobu poboru opłaty krajowej konsumcyjnej od piwa jest znaczną poprawą stanu obecnego, a podniesienie samej opłaty mniej dotkliwie od-czuje ludność, niż każde inne podwyższenie dodatków, komisya budżetowa wnosi :

Wysoki sejm raczy uchwalić :

- 1) Załączony ./. projekt ustawy;
- 2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatku w stosunku 72.000 K rocznie na wprowadzenie w życie organizacyi biura poboru krajowej opłaty od piwa, zanim następnemu Sejmowi przedłożony będzie etat tego biura.

Za przewodniczącego
Abrahamowicz.

Sprawozdawca
Abrahamowicz.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem, o poborze krajowej opłaty konsumcyjnej
od piwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Piwo, konsumowane w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z W. ks. Krakowskiem, podlega opłacie krajowej w wysokości 1 K. 70 gr. z hektolitra.

§. 2.

Opłatę krajową winni uiszczać:

1. Przedsiębiorca browaru za piwo, podległe opłacie krajowej, które sam szynkuje, lub odstępuje osobom prywatnym w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem, nie trudniącym się ani wyszynkiem, ani sprzedażą piwa.

2. Szynkujący lub sprzedający za wszystko jeszcze nieopłacone piwo, które nabywają.

3. Prywatni (L. 1.) za piwo sprowadzone z miejscowości, położonej poza obrębem obszaru, w którym niniejsza ustawa obowiązuje.

§. 3.

Opłata krajowa, którą mają uiszczać przedsiębiorcy browaru, płatną jest w chwili wydania piwa ze składów browaru, a opłata, którą mają uiszczać osoby, wymienione w §. 1. l. 2 i 3. w chwili odbioru piwa. Rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy postanowi, kiedy osoby obowiązane do uiszczania krajowej opłaty konsumcyjnej mają zgłaszać odbiór, względnie wydanie piwa podlegającego tej opłacie, oraz określi, kiedy i w jaki sposób należy opłatę tę uiszczyć.

Poszczególnym osobom, obowiązanych do płacenia krajowej opłaty, lub całym grupom, może Wydział krajowy zezwolić na uiszczanie opłaty ryczałtowej na podstawie zawartego układu.

§. 4.

Szynkujący lub sprzedający piwo nie własnego wyrobu obowiązani są, dopóki się trudnią tym przemysłem, dozwolić urzędnikowi krajowemu, sprawującemu kontrolę, wstępu do wszystkich lokalności, gdzie się piwo sprzedaje i przechowuje, a na żądanie przedłożyć mu dowody na odbiór piwa względnie na uiszczoną opłatę krajową.

Przedsiębiorcy browarów i właściciele samoistnych składów piwa mają wykazywać ilości wydanego piwa w sposób, podany w rozporządzeniu wykonawczem.

§. 5.

Każda gmina jest obowiązana organom, powołanym do wykonania postanowień niniejszej ustawy, użyzyć bezwzględnie potrzebnej pomocy w czasie ich urzędowej czynności, skoro tej pomocy zażądatają.

§. 6.

Publiczne przedsiębiorstwa przewozowe są obowiązane organom, wymienionym w rozporządzeniu wykonawczem, donosić o każdej przesyłce piwa, nadeszłej do odbiorcy, zamieszkałego w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, a nadanej w jednym z reszty Królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podając zarazem adres odbiorcy i dzień, w którym mu wydano przesyłkę.

§. 7.

I. Szynkujący lub sprzedający piwo nie własnego wyrobu, tudzież prywatni są obowiązani — jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem zapas piwa, przewyższający 1 hl. — donieść o tem pisemnie najpóźniej w pięć dni po wejściu w życie tej ustawy organom, które w drodze wykonawczej będą do tego przeznaczone, podając ilość piwa i miejsce jego przechowania, a to celem urzędowego skonstatowania zapasu. Dodatkową opłatę krajową wynoszącą 70 gr. z hektolitra, przypadającą za zapas, przenoszący 1 hl., który jest wolny od tej dodatkowej opłaty, mają wymienione osoby uiszczyć w ciągu 8 dni po dokonany m przypisie.

Przy wymierzaniu dodatkowej opłaty krajowej uwzględnioną będzie dotychczasowa opłata, o ile udowodnionem będzie, że opłatę tę uiszczono funduszowi krajowemu wedle taryfy.

II. Każdy przedsiębiorca browaru jest obowiązany najpóźniej do dnia piątego po wejściu w życie niniejszej ustawy przedłożyć organom, które w rozporządzeniu wykonawczem będą do tego przeznaczone, na piśmie w 2 egzemplarzach szczegółowy wykaz zapasów piwa, znajdującego się w dniu wejścia w życie tej ustawy w jego browarze (lokalach fermentacyjnych i piwnicach) i ewentualnie na składzie, znajdującym się po za browarem, jednak w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem, a prowadzonym na własny rachunek. Zarazem jest obowiązany zezwolić tym organom na skontrolowanie dokładności tego wykazu przez całkowite lub próbne zbadanie zapasów.

§. 8.

O zażaleniach w przedmiocie krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa rozstrzyga Wydział krajowy z wyjątkiem postępowania karnego (§. 9.)

Zażalenie można wnosić albo na ręce urzędnika krajowego, sprawującego kontrolę (§. 4.), albo też bezpośrednio do Wydziału krajowego w ciągu 14 dni, licząc od następnego dnia, w którym stronie uwiadomiono o zarządzeniu, przeciwko któremu występuje.

Jeżeli zażalenie było nadane na pocztę, czas biegu pocztowego będzie odliczony przy obrachowaniu czternastu-dniowego terminu wówczas tylko, gdy nadanie na pocztę nastąpiło za urzędowym poświadczeniem (recepis).

W razie gdy ostatni dzień terminowy przypada na niedzielę lub święto, termin upływa dopiero z następnym dniem powszechnym.

§. 9.

Przekroczenia tej ustawy i przepisów wykonawczych, o ile nie podpadają pod postanowienia kodeksu karnego, ulegną karze pieniężnej od 2 do 200 K., lub karze aresztu od 6 godzin do 14 dni.

Postępowanie karne ma się odbywać według przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1855 Dz. p. p. Nr. 61. Przekroczenia tej ustawy przedawniają się po upływie roku.

Dla przedsiębiorców browaru liczy się roczny termin dopiero od dnia obrachunku.

Władze polityczne ściągają po myśli cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854. Dz. p. p. Nr. 96. kary pieniężne na rzecz ubogich tej gminy, w której obrębie nastąpiło przewinienie.

§. 10.

Kara nie uwalnia od uiszczenia należnej opłaty. Opłata przedawnia się po upływie trzech lat, licząc od dnia, w którym organy, sprawujące kontrolę, upewniły się o ukróceniu opłaty.

§. 11.

Niezapłaconą opłatę krajową należy ściągać w sposób, przepisany dla ściągania zaległych podatków państwowych.

§. 12.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie *dnia 1. kwietnia 1903* ~~w czternaście dni po ogłoszeniu jej wraz z rozporządzeniem wykonawczem w dzienniku u. i r. kr.~~ i obowiązuje do dnia 31. grudnia 1909.

Gdyby jednak w ciągu tego okresu prócz kwot, należących się funduszowi krajowemu według artykułów IX, X, XII i XIII postanowień wprowadzających do ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 i z mocy ustawy z dnia 8. lipca 1901 Dz. p. p. Nr. 86, przyznano funduszowi krajowemu z zasobów państwa na resztę tego okresu roczną sumę, któraby dorównywała lub przewyższała kwotę czystego dochodu, jaki w poprzedzającym roku kalendarzowym fundusz krajowy miał na zasadzie niniejszej ustawy, traci niniejsza ustawa moc swoją już od chwili, kiedy nastąpi przyznanie takiej rocznej sumy.

Rozporządzenie wykonawcze do niniejszej ustawy, wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. krajową Dyрекcyą skarbu i Wydziałem krajowym.

§. 13.

Postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93 o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, o ile tyczą się poboru opłaty konsumcyjnej od piwa, tracą moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.
